

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. II. De Satisfatione Procuratoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

matrimonio, & iis, quæ mandatarius do-
lo, aut mala fide ageret; sic Haunold.
tom. 4. de Just. tr. 10. c. 6. n. 702. & seq.
ubi addit Procuratori cum dicta clausula
non licere donare, nisi rationabiliter judi-
casset, Dominum donaturum. Ea verò,
pro quibus Procurator eget mandato spe-
ciali, & in quibus non sufficit mandatum
generale cum clausula *sine libera*, V. apud
Haunold. *cit. c. 6. Controvers. 8. à n. 695.*

2657. Not. 4. quòd mandatum Procuratorium
continere debeat, 1. nomen constituentis;
2. nomen Procuratoris constituti. 3. no-
men ejus, contra quem; 4. in qua causa;
5. coram quo; 6. ad quos actus (v. g. an
ad *agendum*, vel *defendendum*) 7. quòd
ratum habitus sit Dominus, quidquid
Procurator constitutus concesserit. Præ-
ter hæc inferendus est annus, & dies, quò
Procurator constitutus est; denique sty-
lus cùm primis Curia, ubi Procurator con-
stituitur, bene observandus est, ut monet
Welenbecius *h. 2. in ff. n. 7.*

§. II.

De Satisfatione Procuratoris.

2658. Supponendum *cautionem* differre à sa-
tisfactione propriè dicta, tanquam ge-
nus à specie. Nam jurans, se ad finem li-
tis permanere in iudicio, *cavet* quidem
cautione juratoria, sed non *satisfat*, stri-
ctè loquendo, §. 2. *Instit. de satisfationib.*
Hinc satisfatio, *latins* accepta, fit vel pig-
noribus, vel fidejussoribus: *strictius* autem,
& maximè propriè fit, dato fidejussore
uno, vel pluribus, *l. 1. ff. qui satisfare.*

Satisfationum judicialium tres sunt
species 1. iudicio *sisti*. 2. rem ratam ha-
beri, vel habitum iri, seu de rato: 3. iudi-
catum solvi, seu solutum iri. Satisfare
judicatum solvi, est cavere de litis æstima-
tione; *iudicio sisti*, est cavere, quòd quis
usque ad sententiam definitivam in iudi-
cio persistere velit: *Rem ratam haberi*, est
cavere, quòd quis ratum habebit, quòd
alter mandato suo concesserit. His præ-
missis:

Not. 1. quòd hodierno jure, Reus con-
ventus non teneatur univèrsim ad satisfati-
onem *judicatum solvi*, sed *iudicio sisti*,
§. 2. *Instit. h. t.* Si caret bonis immobilibus,
requiritur cautio fidejussoria; vel, hac de-
ficiens, pignoratitia, *de iudicio sisti*, *l. 1.*
ff. in jus vocati. Si autem Reus possideat

Tom. I.

bona immobilia, ad litis æstimationem
sufficiencia, in iudicis territorio, non ad-
igitur ad aliam cautionem, quam ad nu-
dam promissionem, *l. 15. ff. qui satisfare.*
Ubi tamen adverte, non esse idoneum fi-
dejussorem illum, qui gaudet privilegio
fori, nisi huic possit renunciare. Cæte-
rùm Viri illustres, & in dignitate consti-
tuti cavent sufficienter cautione juratoria,
iudicio sisti; quòd etiam procedit de his,
qui probant, se nec fidejussores, nec pig-
nora habere posse; Haunold. *tom. 5. tr. 2.*
à num. 495.

Not. 2. satisfationem exigendam, &
præstandam esse ante litis contestationem
(*l. 40. §. 3. ff. h. t.*) alioquin Procurator
recusante Reus absolvetur refusus expen-
sis; advertendum autem esse iure consti-
tutum in Procuratore Rei, ut, etsi man-
datum idoneum habeat, nihilominus de
iudicato solvendo caveat, nisi ipse Princi-
palis pro eo satisfationem præstare malit,
L. unic. C. de satisfationib.

Not. 3. Procuratorem Actoris, exhi-
bentem iudici mandatum, non teneri ca-
vere *de rato*; secus, teneri. §. 3. *Instit. h.*
2. si autem Reus præfens constituit Procu-
ratorem, debere pro hoc cavere, *judica-*
tum solvi; & de comparendo ad audien-
dam sententiam; sic Haunold. *cit. n. 505.*

ARTICULUS VI.

Quomodo finiatur Officium Procuratoris?

2659. IN hac quæstione distinguendum est
inter Procuratorem *ad lites*, & *ad ne-*
gotia. Uterque habet, quòd aliena ne-
gotia, mandato Domini, administret; id,
quòd non habet *Advocatus*. Nam hic
causam agit ex officio suo, & jus ejus osten-
dit, ac defendit, tanquam custos, & vin-
dex justitiæ; quòd, propriè loquendo, non
est *administrare* Domino, sed meritis cau-
sæ: *Procurator* autem, quidquid agit, no-
mine Principalis litigantis agit, & litem di-
rigit velut Domini administrator. Præter
hoc *Advocatus* est, qui pro altero in iudi-
cio præfente, & causam pro se agente po-
stulat; *Procurator*, qui pro absente; Pro-
curator tenetur actione mandati, quia cum
ipso contrahitur, si cum adversario con-
cluserit, *l. 8. ff. mandati l. 10. C. de Pro-*
curat. Advocatus, non tenetur actione
mandati, etiamsi causam malè egerit; sed
solum